

ved Siden af det boniterede Areal at lægge Størrelsen i geom. Maal til Grund ved Fastsættelsen af Udstykningsgrænsen, idet det næppe vilde være hensigtsmæssigt at have en tredobbelt Maalestof at gaa ud fra, hvortil kommer, at den økonomiske Side af Udstykningsvæsenet sikkert ogsaa vil vise sig tilstrækkelig dækket ved Grænsen i boniteret Maal, naar denne strengt overholdes som ovenfor foreslaaet, og Undtagelser kun bevilges i de særlige Tilfælde, som der ere nævnte.

3) Til Sammenlægning af Bøndergaarde bør der kunne erholdes Bevilling naar Sammenlægningen kun omfatter 2 eller højst 3 samme Ejer tilhørende Gaarde og med en Hartfornsgrense for den sammenlagte Ejendom af 12 Tdr. Alger og Eng, samt naar der for hver ved Sammenlægningen nedlagt Gaard oprettes et Hus (Pligt-hus), hvis Tilliggende, mindst 2 Tdr. Land bonit. Jord, bør tages af de sammenlagte Gaarde eller af en hidtil ikke bebygget Parcel af en anden Ejendom; dette Hus, der af Hensyn til Kontrollen med den det paahvilende Forpligtelse bør betegnes med særligt Matr.-Nr., bør inden 1 Aar være forsynet med Bygning og Behoere.

4) Medlæggelse af Bøndergaarde bør kun kunne finde Sted i det ovenfor under Nr. 1 omhandlede Tilfælde, naar Forholdene tale for at gaa ned under 1 Td. Hartforn.

5) Hovedgaarde. Ved disses Udstyknng bør som almindelig Minimumsgrænse sættes Halvdelen af Gaardens Tilliggende i boniteret Areal paa det Tidspunkt, da den første Gang, efter at Loven er udkommet søges udstyktet, dog ikke under 60 Tdr. bonit. Jord. Undtagelse bør kunne gøres, naar Forholdene tale derfor; særlig kan der være Anledning hertil, naar en Hovedgaard, før Loven udkommer, ligger nærvæd Grænsen, samt som hidtil for saadanne Ejendomme, hvis Størrelse allerede er under 60 Tdr. Land boniteret Jord.

6) Ejendomme sammenlagte af flere Bøndergaarde — hvorved sigtes saa vel til fremtidige Sammenlægninger som til tidligere stedfundne, ved hvilke der i Bevillingen er taget Forbehold med Hensyn til senere Udstyknng, jfr. Underbilag 1, Sp. 2741, Litra b., — bør kunne udstytkes, naar Hovedparcellen faar en Størrelse, varende til 12 Tdr. Land boniteret Jord og 1 Td. Hartforn for hver Gaard, hvoraf den er sammenlagt, eller naar Ejendommen deles i lige saa mange Hovedparceller som de oprindelige Gaarde.

7) Ejendomme, sammenlagte af Biparceller, bør frit kunne udstytkes,

8) Købstad-jorder, Præstegaards-jorder og Biparceller af Hovedgaard s- og Bønderjord. Indskrænkningerne i Jrd. 3dje Decbr. 1819 §§ 3, 4 og 5, se Underbilag 1, Sp. 2727 og 2729, med Hensyn til Udstyknng foreslaas ophævede.

Disse Ejendomme, saa vel som de Huslodder, paa hvilke der ikke hviler noget særligt Baand, bør kunne udstytkes uden nogen Indskrænkning med Hensyn til Størrelsen.

9) I de Tilfælde, hvor der ikke foreligger en særlig Forpligtelse til at holde en til en Ejendom henlagt ubebygget Lod forenet med samme — t. Ets. for at give Hovedparcellen af en Gaard tilstrækkeligt Tilliggende — bør Udskillelsen kunne ske uden Ministreets Tilladelse.

Er der for at sikre Overholdelsen af en særlig Forpligtelse stet Sammenlægning af de to tidligere særskilte Ejendommers Gammelstat, vil, for at Forbindelsen kan hæves, den sædvanlige Fremgangsmaade ved Udstyknng være at bringe til Anvendelse.

10) Skove og Skovlodder. Da de nugældende Regler om Skove og Skovlodders Udstyknng findes i den almindelige Forordning om Fordejendommers Udstyknng, vil det være naturligt, at de undergives en Revision samtidig med Udstyknngslovgivningen i Almindelighed. Da den nærværende Kommission stillede Opgave imidlertid ved Loven udtrykkelig er begrænset til Forberedelsen af en Revision om Landejendommers Udstyknng og Sammenlægning, under hvilket Udtryk Skove næppe efter almindelig Sprogbrug kunne indbefattes — jfr. derimod som Modfætning hertil det i Jrdg. 3dje Decbr. 1819 benyttede Udtryk „Fordejendomme“ — og da der ogsaa til Afgørelsen af de herhen hørende